

Třebíč

V seznamu ulic v Třebíči se objevilo nové pojmenování: Jana Habrdy. O přidělení názvu rozhodlo zastupitelstvo města na zasedání ve čtvrtek 13. prosince. Celkový počet ulic se tak rozšířil na počet 286.

Ulice Jana Habrdy se nachází ve čtvrti Na Kopcích. Je to menší nová ulice s nedávno postavenými řadovými domky. Do budoucna se počítá, že nyní slepá ulice povede dále k dosud nevyužitým pozemkům.

Jméno Jana Habrdy bylo do letošního roku v Třebíči téměř neznámé. Město obdrželo v lednu dopis z Norimberku od jediného žijícího příbuzného Jana Habrdy Ivo Kameníčka. Z těchto podkladů zpracoval místostarosta Milan Zeibert pro rozhodnutí zastupitelstva životopis Jana Habrdy.

Třebíčský rodák a odbojář z druhé světové války Jan Habrda se narodil 6. prosince 1912. Byl synem obuvnického dělníka Františka Habrdy (1880 – 1968), svého času člena trebičského zastupitelstva, a Antonie Habrdové, rozené Bouzkové (1885 – 1952). Rodina bydlela na tehdejší Poděbradově (dnes Brněnské) ulici v domě č. 66.

V mládí se věnoval spolkové činnosti. V letech 1922 až 1937 byl členem trebičského Sokola i Junáka, zároveň byl členem Českého radioklubu. Jeho stanice měla volací znak OK2AH (iniciály AH věnoval své sestře Antonii Habrdové, provdané Kameníčkové (1906 – 1967). Tato jeho záliba souvisela se vzděláním a později profesí. V letech 1931 – 1933 absolvoval Průmyslovou školu elektrotechnickou v Brně. V letech 1936 – 1937 pak byl radiotechnikem firmy Radio Iron v Brně-Židenicích. Následně v letech 1937 – 1939 pracoval jako technický úředník odposlechové služby radiového provozu kontrolní radiové služby Československé pošty. Svou zálibu uplatnil i v průběhu vojenské služby, když v letech 1934 – 1936 sloužil nejprve u dělostřeleckého oddílu 256 v Jihlavě a následně v Radiotechnické rotě 6. dělostřelecké brigády v Brně, kde dosáhl hodnosti svobodníka.

Od září roku 1939 pracoval jako technický kreslič v evidenčním oddělení Telegrafního stavebního úřadu v Praze a bydlel se svou ženou Annou Habrdovou, rozenou Paterovou, na Kačerově v ulici U smyčky č. 9.

V srpnu 1940 se stal členem odbojové skupiny vedené Vladislavem Bobákem, předválečným pilotem (tzv. skupina pěti letců). Antonín Habrda zhotovoval pro skupinu radiové vysílací a přijímací stanice, jejichž prostřednictvím byly předávány zprávy a udržován kontakt se zahraničním odbojem a sovětskou zpravodajskou službou. Dne 14. března 1941 byl Jan Habrda ve svém pražském bytě zatčen a více než dva roky vězněn. Spolu s deseti dalšími členy odbojové skupiny byl odsouzen k trestu smrti, který byl vykonán 16. srpna 1943 v Berlíně-Plötzensee.

V roce 1945 byl vyznamenán in memoriam prezidentem Československé republiky Edvardem Benešem Československým válečným křížem 1939 – 1945 a náčelníkem Československého Junáka Junáckým křížem – Za statečnost. Jeho jméno je připomenuto na pamětní desce v Praze v ulici Olšanská č. 3 (omylem místo data popravky uvedeno datum rozsudku k trestu smrti – 12. listopadu 1942) a na pamětní desce třebíčských sokolů umístěné na budově kina Pasáž. Český radioklub ho zařadil do skupiny mimořádně zasloužilých radioamatérů (např. spisovatel Otakar Batlička), jejichž volací značky nebude radiokomunikační úřad nadále přidělovat.

Ivan Přibík